

Yıldız Işıđı Şemsiyesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Yıldız Işıđı Şemsiyesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Emma geniş, sessiz bir tepenin kenarındaki küçük bir köyde yaşıyordu. Evinin kırmızı bir kapısı ve papatyalarla dolu bir bahçesi vardı. Her akşam Emma, büyükbabasıyla birlikte verandada oturur, gökyüzünün pembeye ve mora dönüşünü izlerdi. Büyükbaba Joe ona küçük fenerler gibi parıldayan kayan yıldızların hikâyelerini anlatırdı. Emma kocaman ela gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde dinler ve bir tanesini yakalamayı hayal ederdi.

Esintili bir gece Emma sarı yağmurluğunu ve mavi lastik çizmelerini giydi. Gümüş yıldızlı gök mavisi şemsiyesini yanına aldı. Küçük turuncu kedisi Pip, kırmızı kurdeleli tasmaşı şingirdayarak hemen arkasından geldi. Yıldızları izlemek için tepeye tırmandılar. Aniden gökyüzünden yumuşak bir ışık süzüldü. Emma şemsiyesini uzattı ve yıldız ışığı usulca içine kondu.

Yıldız ışığı şemsiyenin içinde sıcak ve altın renginde parlıyordu. Emma içeri baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Tıpkı küçük bir güneş gibi!" diye fısıldadı. Pip mırıldandı ve çizmelerine süründü. Ondan sonraki her gece Emma tepeye çıkıp daha çok düşen yıldız ışığı yakaladı. Kısa süre sonra şemsiyesi yumuşak, ışıltılı bir ışıkla doldu. Onu yatağının yanında güvende tuttu ve gece lambası gibi parladı.

Emma parlayan şemsiyesini Büyükbaba Joe'ya gösterdi. Yuvarlak gözlükleri parıldayarak gülümsedi. "Yıldız ışığı özel bir hediyedir," dedi. "Paylaşıldığında en parlak şekilde parlar." Emma başını salladı ama ne demek istediğinden emin değildi. Işığı yakınında tutmayı seviyordu. Odasını sıcacık ve rahat yapıyordu. Pip şemsiyenin yanına kıvrıldı, yeşil gözleri yumuşak parlıtyı yansıtıyordu.

Bir gece köyün üzerine fırtına çöktü. Gök gürledi ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağdı. Aniden her evdeki ışıklar söndü. Bütün köy karanlık ve sessizliğe gömüldü. Emma pencereden dışarı baktı. Komşularının sokakta fısıldaştığını duyabiliyordu. "Ne oldu?" diye sordu küçük bir çocuk. "Elektrikler kesildi," dedi annesi. Herkes endişeli görünüyordu.

Emma'nın kalbi hızla çarptı. Şemsiyesini sıkıca tuttu. İçindeki yıldız ışığı, sanki dışarı çıkmak ister gibi usulca nabız gibi attı. Pip miyavladı ve kapıyı patileriyle tırmaladı. Emma, Büyükbaba Joe'nun sözlerini düşündü: "Yıldız ışığı paylaşıldığında en parlak şekilde parlar." Derin bir nefes aldı. Sonra sarı yağmurluğunu ve mavi çizmelerini giydi. Kapıyı açtı ve karanlık, yağmurlu geceye adım attı.

Emma, Pip peşinde, sokakta yürüdü. Yağmur durmuştu ama köy hâlâ karanlıktı. Şemsiyesini yükseğe kaldırdı. Yıldız ışığı gümüş yıldızların arasından parlıyordu. İnsanlar tek tek evlerinden çıktı. Pijamalar ve gecelikler, şallar ve terlikler giymişlerdi. Parlayan şemsiyeyi işaret ettiler. "Bakın!" diye bağırdı bir kız. "Çok güzel!"

Emma köy meydanına ulaştı. Herkes etrafında toplandı. "Yıldız ışığım var," dedi usulca. "Onu paylaşabilirim." Şemsiyesini iyice açtı. Sıcak, altın rengi bir ışık dışarı taştı. Evlerin ve ağaçların üzerinde süzüldü. Bütün köy parlamaya başladı. Karanlık sokak aydınlık ve sıcacık oldu. İnsanlar şaşkınlıkla nefesini tuttu ve gülümsedi. "Tıpkı sihir gibi!" diye fısıldadı bir çocuk.

Büyükbaba Joe ahşap bastonuyla geldi. Emma'nın yanında durdu ve gülümsedi. "Görüyor musun?" dedi. "Hediyeler paylaşıldığında en güzeldir." Emma başını salladı. İçi sıcacık oldu, yıldız ışığından bile daha sıcak. Köylüler alkışladı ve tezahürat yaptı. Pip çizmelerinin etrafında dans etti, çingırağı şingırdadı. Emma şemsiyesini döndürdü ve ışık küçük yıldızlar gibi burgaçlandı. Herkes sevinçle güldü.

Yıldız ışığı köyün her köşesine yayıldı. Fırında, okulda ve küçük kütüphanede parladı. İnsanlar kapılarını ve pencerelerini açtı. Çocuklar terlikleriyle dışarı koştu. Yumuşak ışıktaki dans edip hoptadılar. Emma'nın arkadaşı Lila ona sıcak bir battaniye getirdi. "Bizi kurtardın!" dedi. Emma aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Birbirimizi kurtardık," diye yanıtladı.

Ama sonra yıldız ışığı sönmeye başladı. Emma'nın şemsiyesi soldu. Köylüler endişelendi. "Ne yapacağız?" diye sordu küçük bir kız. Emma, Büyükbaba Joe'ya baktı. Göz kırptı. "Yıldız ışığı her zaman gökyüzündedir," dedi. "Sadece birlikte yakalamamız gerekiyor." Emma'nın aklına bir fikir geldi. Herkesten şemsiyelerini ve kaselerini getirmelerini istedi. Onları gökyüzüne doğru kaldırdılar.

Sanki sihirle, yeni yıldız ışığı aşağı süzüldü. Her şemsiyeye ve kaseye kondu. Köylüler güldü ve tezahürat yaptı. Işığı birbirleriyle paylaştılar. Bazıları yıldız ışıklarını hiç olmayan komşularına verdi. Kısa süre sonra bütün köy eskisinden daha parlak bir şekilde parladı. Emma'nın kalbi sevinçle doldu. Paylaşmanın ışığı azaltmadığını, büyüttüğünü gördü. Pip yüksek sesle mırıldandı.

O gece köyde bir yıldız ışığı partisi düzenlendi. Herkes meydanda dans etti. Büyükbaba Joe eski kemanını çaldı. Pip ışık kıvılcımlarının peşinden koştu. Emma şemsiyesini döndürdü ve yıldızlar etrafında burgaçlandı. Fırıncı sıcak ekmek getirdi ve çocuklar şarkılar söyledi. Köy iyilik ve sevinçle parladı. Emma kendini gururlu ve mutlu hissetti. Bu geceyi asla unutmayacağını biliyordu.

Ertesi sabah elektrikler geri geldi. Ama köy farklı hissettiriyordu. İnsanlar daha çok gülümsüyor ve birbirlerine yardım ediyordu. Emma şemsiyesini kapının yanında tuttu. Hâlâ usulca parlıyordu. Yıldız ışığının her zaman orada olacağını, paylaşmaya hazır olacağını biliyordu. Pip pencere kenarında oturmuş, gökyüzünü izliyordu. Büyükbaba Joe, Emma'nın başını okşadı. "İyi bir kalbin var," dedi. "Paylaşmaya devam et."

O günden sonra Emma, birinin ihtiyacı olduğunda yıldız ışığını paylaştı. Doğum günü partilerini aydınlattı ve kaybolan yavru köpeklerin evlerini bulmalarına yardım etti. Köylüler ona "yıldız ışığı kızı" dediler. Ama Emma gerçek sihrin iyilik olduğunu biliyordu. Sarı yağmurluğu ve mavi çizimleri köyde ünlendi. Ve gümüş yıldızlı gök mavisi şemsiyesi her zaman parlamaya hazırды.

Ve böylece, tepenin kenarındaki küçük köyde, yıldız ışığı hâlâ parlıyor. Her gülümsemede ve her yardım eden elde parlıyor. Emma, hediyelerin paylaşıldığında en güzel olduğunu ve iyiliğin herkesi bir araya getirdiğini öğrendi. Büyükbaba Joe ve Pip'le birlikte verandasında oturmuş, yıldızları izliyor. Ve ne zaman bir yıldız kaysa, şemsiyesini uzatıyor, ışığı yeniden paylaşmaya hazır.